

Naslov: **Jaz sem čefur**

Podnaslov:

Avtor: **Žana Kapetanović**

Vir: **JANA**

Datum: 27.08.2013 Stran: 32

Velikost: 804 cm2 Rubrika:

Doseg: 126000

je
čo
že
ni
aš
u-
di
en
je
o-
se
i

ne
s
d-
n-
o-
rt
m
m
od
la
as
o-
ga
lj-
u-
in

Sestanemo se v ljubljanskih Fužinah. Nikjer drugje ni primernejšega kraja za pogovor in fotografiranje glavnega igralca filma Čefurji raus! Benjamin Krnetić je bil v množici kandidatov, ki so prišli na avdicijo, prva in edina izbira režiserja Gorana Vojnovića, čeprav je bil takrat zaradi neke druge vloge videti povsem drugače. Goran Vojnović pravi, da je Benjamin, 25-letni Ljubljančan, študent četrtega letnika AGRTF, prav »rojen« za vlogo Marka Đorđića.

Tekst: **ŽANA KAPETANOVIĆ**

Foto: **MATEJA JORDOVIČ POTOČNIK**

Benjamin Krnetić je marljiv študent četrtega letnika AGRTF. Trenutno je angažiran v ljubljanski Drami v predstavi Gospoda Glembajevi v režiji Ivice Buljana. Fant, ki ga tam upodablja, ima plemenito ime Ulanski Oberleutnant von Ballocsanszky ter uživa v razkošju in svetovljanstvu visoke družbe. Torej v svetu, ki je kakšnih sto let daleč od obdobja, ko se je pojavil fenomen čefurstva. A Benjamin

pravi, da se izvrstno znajde v obeh vlogah.

»**Divjak**« med čefurskimi lepotci. Sin Bosanke Fatime in bosanskega Srba Vlade (oba sta prišla v Slovenijo med študijem in Benjamin je bil rojen v Sloveniji), ki je odraščal v Mostah, o katerih pravijo, da so še hujše od zloglasnih Fužin, je v resnici v marsičem podoben glavni osebi iz romana Čefurji raus! Že pred leti, ko je bral to knjigo, je slutil, da bi znal interpretirati glavnega junaka. A ta misel je potonila v pozabo, vse dokler ni izvedel, da Goran Vojnović pripravlja avdicijo in išče igralce, ki bi upodobili Marka in njegove tri prijatelje, s katerimi skupaj zapravljajo dneve ter povzročajo različne težave, v vsem tem pa se posredno, in to tako v knjigi kot v filmskem scenariju, kristalizirajo pretresljive zgodbe in krojijo boleče usode priseljencev iz bivše Jugoslavije in njihovih potomcev, ki se z uporništvom in kriminalom odzivajo na nesprejemanje v slovenski družbi.

Benjamin se je na avdicijo prija-

vil z dolgo brado in dolgimi lasmi. Pravi, da je bil kot prvi divjak v primerjavi z vsemi drugimi resničnimi in »ponarejenimi« čefurji, ki so na avdicijo prišli »urejeni« v značilnem slogu. Benjamin je zato iz denarnice potegnil osebno izkaznico in dejal: »V resnici sem takšen.«

Ni gojil prevelikega upanja, hkrati pa tudi ni bil povsem ravnodušen do morebitnega neuspeha. Želel si je to vlogo. Še ko je videl svojo podobo divjaka na steni med vsemi tistimi čefurskimi »lepotci«, ki so tako kot on opravili avdicijo, ni imel kaj dosti upanja, da ga bodo izbrali.

Ježila se vam bo koža. Režiser Goran Vojnović je razmišljal povsem drugače. Benjamin mu je bil takoj všeč. In izkazalo se je, da je

imel prav. Benjamin se je namreč z lahko prelevil v Marka. »Čudovita izkušnja,« pravi Benjamin, ko se spominja snemanja v vročih dneh in soparnih nočeh v Fužinah in v Bosni. Najbolj srečen je zato, ker se mu je ponudila priložnost, da igra ob boku izvrstnih igralcev, in to tako slovenskih kot bosanskih, ki jih je pred leti z očetom občudoval v filmih, ob katerih je odraščal. »Ker film v veliki meri slo- ni na odnosu sin Marko- oče Radovan, ki je eden od najlepše stkanih in ganljivo zapletenih odnosov, sem bil nadvse srečen, da igra očeta Emir Hadžihafisbegović, vrhunski bosanski igralec. Pa tudi sicer so stvaritve igralcev, ki igrajo starše mojih filmskih prijateljev, tako dobre, da se mi, ko se spomnim na nekatere kadre in besedilo, naježi koža. Domnevam, da jih bodo tako čustveno doživeli tudi gledalci.«

Svet je njegov. Je bil Benjamin v nasprotju z Markom bolj priden fant? »Ne, nisem bil priden. Še zdaleč ne komu za zgled. Uporniški značaj, prehitri odzivi, želja, da bi odpravil krivice, ki se dogajajo tudi drugim ... Uh, še vedno me nosi. No, moja sreča je, da sem vedno vedel, kaj želim, in da sem vedno znal to svoje uporništvu poudariti in ga

usmeriti v stvari, ki me zanimajo. Zanima pa me ogromno stvari, s katerimi se želim izraziti, tako da me ni nikoli tako zelo zaneslo, da bi izgubil vajeti življenja, kot se je to zgodilo moji osebi v filmu.«

Benjamin si še vedno ne želi popolnoma odrasti, ker se mu to zdi dolgočasno. Želi si počasi dozorevati, želi si veliko brati in občasno tudi pisati (nekaj ima že napisanega, a o tem ne želi govoriti), seveda pa si želi tudi igrati, in to tako v filmu kot na gledaliških odrih. Zanj ni niti najmanj stresno na odru igrati med velikimi imeni slovenskega gledališča. Pravzaprav je ravno nasprotno. Nadvse sproščeno se od njih uči, vpija znanje in si prizadeva iz samega sebe narediti največ, kar se da. Glede na to, da ga je znameniti režiser Ivica Buljan že drugič angžiral v svojih predstavah, se v tem mlademu igralcu zagotovo skriva velik potencial.

Svet je njegov tako ali drugače. Tako, kot ga vidi on, ga mi prav gotovo ne moremo videti. Njegove lepe temne oči izžarevajo iskrive misli, on pa poskuša ob tem še z rokama doreči vse tisto, kar mu ni uspelo z besedami. Oba starša mu v vseh pogledih stojita ob strani. Za zdaj še živi z njima, a se sam preživlja, in če je treba, tudi prispeva v družinsko blagajno, se smeji. Najlepše od vsega se mu zdi to, da ga za delo, v katerem uživa, še plačajo, pravi navdušeno. Mama ga je naučila, da je najboljša prijateljica knjiga, oče pa ga je učil večšin tekvandoja in v njem spodbujal športni duh. Treniral je nogomet

in je strasten navijač, še zlasti Slovana in angleškega kluba Chelsea.

Lep in priden? To pa ne! Benjamin se ne boji tega, da bi ga lahko vloga Marka igralsko tako zaznamovala, da mu pozneje ne bi ponujali drugačnih vlog. »Mislim, da sem na tem področju 'doktoriral', in ne vem, kako zelo posebna bi morala biti vloga, da bi znova zaigral čefurja,« je prepričan. Prav tako ga tudi ni prav nič strah popularnosti in tega, da bi ga lahko ljudje na ulici klicali z imenom filmskega Marka. Pokažem mu list, na katerem sem natisnila izjavo Gorana Vojnovića, v kateri pojasnjuje, zakaj je za glavnega igralca izbral Benjamin. »O, fak, hudo lepo,« pravi Benjamin in ne skriva tega, da so se mu med branjem za hip zasolžile oči. Nato pa vse skupaj hitro skrije s šalom in grimasami. Prepustim ga fotografiji, on pa ji takoj zabica, da na fotografijah ne želi biti lep in priden fant. Najbolje bo, da sami ocenite, kaj sta naredila.

Film Čefurji raus! prihaja v kinematografe 3. septembra.

Več kot smo iskali!

Režiser Goran Vojnović o tem, zakaj se je odločil glavno vlogo zaupati Benjaminu Krnetiću: »Vloga Marka Đorđića je zahtevala znanje dveh jezikov, videz športnika, določeno starost in seveda veliko igralskega talenta. Pred avdicijo sem se zato kar malce bal, ali nam bo uspelo

najti fanta, ki bo zadostil vsaj večini pogojev. V mislih sem že premleval različne kompromise in se videl, kako nekoga dolge mesece učim fužinski sleng ali bosanščino. Lahko bi rekel, da nam je Beno, razen tega, da ni ravno profesionalni košarkar, ponudil celo več, kot smo iskali. Že ko je prvič stopil pred nas, takrat še kot bradati dolgołasec, se mi je odvalil kamen s srca.«

>> Ne,
nisem bil priden. Še zdaleč ne komu za zgled. Uporniški značaj, prehitri odzivi, želja, da bi odpravil krivice, ki se dogajajo tudi drugim ... Uh, še vedno me nosi. **<<**